

Σήμερα που το κράτος επιχειρεί με κάθε τρόπο να συγκρατήσει την κοινωνική οργή αλλά και να συμπίεσει ακόμα περισσότερο τη ζωή των ανθρώπων, προκειμένου να διατηρήσει τα προνόμιά του και να ενισχύσει τη θέση του μέσα στο παγκόσμιο μπλόκ της κυριαρχίας.

Σήμερα που οι άνθρωποι βαδίζουν με μεγαλύτερο πείσμα το δρόμο του κοινωνικού αγώνα ενάντια στην εξαθλίωση, την καταπίεση και την εκμετάλλευση,

Σήμερα που το φτύσιμο των κομμάτων, των θεσμών και των μηχανισμών της εξουσίας έχει πανικοβάλλει το κράτος και τα αφεντικά,

Αποδείχνεται περίτρανα και σε κάθε στιγμή, πως ο δρόμος του κοινωνικού και ασυμβίβαστου αγώνα, της έμπρακτης κοινωνικής αλληλεγγύης είναι ορθάνοιχτος και απειλητικός προς τους τυράννους.

Νοέμβριος 1995, Πολυτεχνείο 1995 Εικοσιδύο χρόνια, μετά το 1973, το κράτος εισβάλλει ξανά στο Πολυτεχνείο, συλλαμβάνοντας 504 ανθρώπους! Είναι αυτοί που παρέμειναν μη υποκύπτοντας στη βροχή των αερίων που έπνιγαν την περιοχή για 15 ολόκληρες ώρες, αυτοί που την αλληλεγγύη δεν την προσφέρουν προσποιητά, καλοβολεμένοι στην πολυθρόνα τους και χάφτοντας τα ψέμματα που τους σερβίρουν οι επιτήδριοι τεχνικοί της εξαπάτησης μέσα από τα ΜΜΕ.

Είναι αυτοί που μολοντί είχαν κάθε ευκαιρία να εγκαταλείψουν το χώρο εν τούτοις παρέμειναν σ' αυτόν μέχρι τη τελευταία στιγμή, όπου οι ένοπλες και ένοπλες συμμορίες του κράτους τους έβγαλαν με τη βία.

Χιλιάδες είναι οι άνθρωποι που έδωσαν τη μάχη ενάντια στο κράτος, ενάντια στο θεσμό-μηχανισμό των φυλακών και της κρατικής «δικαιοσύνης», μαζί με τους εξεγερμένους, που στάθηκαν αλληλέγγυοι στους αγώνες των συνταξιούχων, των αγροτών, των ανθρώπων που υποφέρουν κάτω από τη βία των υπαλλήλων του κράτους, την ψευτιά και την αυξανόμενη αδικία.

Απέναντι σ' όλα αυτά άνθρωποι κάθε ηλικίας «ανήλικοι», μαθητές, σπουδαστές, εργάτες, εργαζόμενοι, φοιτητές, νεολαίοι, άνεργοι έκφρασαν με τον τρόπο τους αυτό που όλη η αγωνιζόμενη κοινωνία εκδηλώνει με κάθε μέσο.

Απέναντι στην κοινωνική αλληλεγγύη που εκδηλώθηκε και συνεχίζει να εκδηλώνεται στους συλληφθέντες του Πολυτεχνείου, επιχειρήθηκε να αντιπαρατεθεί η βαρβαρότητα του κράτους. Ξυλοδαρμοί στις κλούβες, ξεγυμνώματα ανήλικων κοριτσιών και αγοριών στην Ασφάλεια και πρακτική έρευνα σε μαθητές/τριες που συμμετείχαν στην κατάληψη. Ανακρίσεις με «ειδικό» ερωτηματολόγιο-παγίδα απόσπασης καθ' υπαγόρευση ονομάτων αναρχικών αγωνιστών, έρευνες και λεηλασίες σε σπίτια αγωνιζόμενων ανθρώπων, σε γραφεία αναρχικών εφημερίδων και περιοδικών, στα γραφεία της Αναρχικής Αρχαιοθήκης, έρευνες και λεηλασίες που συνεχίστηκαν ακόμη και με εισβολή του κράτους στις καταλήψεις στέγης Αχαρνών, Αλκαμένους και Λ. Καραγιάννη.

...Και μετά ήρθε η «δικαιοσύνη»(!). Για να βρει το κουράγιο να δικάσει-καταδικάσει μια κοινωνική πρακτική κατατεμάχισε τους συλληφθέντες σε κατηγορίες και ομάδες σύμφωνα με την ηλικία, το επάγγελμα και το φάκελο(!) που είχε στην Ασφάλεια. Ξεχώρισε 137 που τους έστειλε στο αυτόφωρο ενώ ...προγραμματίσε μια σειρά από δίκες για τους υπόλοιπους 367 καταληψίες μέχρι και τον ...Απρίλιο.

Από αυτούς, τους 90 «ανήλικους» προσπάθησε μέσα σε κλίμα έξαλου εθνικισμού να τους τρομοκρατήσει με το φόβο των ποινών, ζητώντας, παράλληλα, ονόματα «υποκινητών». Με τα ίδια όνειρα συνεχίζει τις δίκες των υπόλοιπων συλληφθέντων, οι οποίες έχουν παραταθεί, πλέον, μέχρι τον Ιούνιο.

Η συνέχεια της κοινωνικής πρακτικής των 137 αγωνιζόμενων ανθρώπων που δικάζονταν πρώτοι ήταν να μην υπάρξει συναίνεση στην τρομοκρατία που επιχειρήσε να επιβάλλει το κράτος και τα όργανά του. Η άρνηση να «απολογηθούν» (πώς μπορεί να «απολογηθεί» κάποιος που δεν αισθάνεται και δεν είναι ένοχος;) και η αποχώρηση από τη δίκη του συνόλου σχεδόν των «κατηγορουμένων» ήταν μια πρακτική προβαλλόμενη από τον κοινωνικό αγώνα.

Το Αυτόφωρο -ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ αφού ζήτησε από τους ελάχιστους παρόντες Δηλώσεις Νομιμοφροσύνης, καταδίκασε όλους σχεδόν τους συλληφθέντες, ερήμην, σε 40 μήνες φυλακή. Για επτά από αυτούς όρισε η έφεση να μην έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Να συλληφθούν, δηλαδή, και να οδηγηθούν στη φυλακή.

Όσο για τις συκοφαντίες που κατά σωρούς εξαπέλυσαν οι κρατιστές και τα όργανά τους σε όλους τους αγωνιζόμενους του Πολυτεχνείου '95 αυτές δεν αποτελούν κάτι πρωτόγνωρο. Ας θυμηθούν οι μεγαλύτεροι σε ηλικία κι ας αναρωτηθούν οι νεότεροι. Την ίδια επιχειρηματολογία είχαν και οι καταστολείς της εξέγερσης του 1973. Μιλούσαν για αντικρατική και αντεθνική στάση και προσπάθησαν να σπλώσουν με κάθε τρόπο αγωνιζόμενους ανθρώπους. Αλλά δεν το κατάφεραν.

Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα.

Ιδιαίτερη περίπτωση προκατασκευασμένης λασπολογίας και συκοφάντησης είναι η περίπτωση του αναρχικού σύντροφου Γιώργου Βλασσόπουλου που φαίνεται του το «φύλαγαν» από το Πολυτεχνείο του '73, αλλά και εξαιτίας της συνεχιζόμενης συμβολής του στους κοινωνικούς αγώνες.

Εδώ φαίνεται καθαρά η προσπάθεια της εξουσίας, μέσω της Ασφάλειας, να εγκλωβίσει φοβισμένα, (για την καρέκλα τους;) ανθρώπια μέσα από την ίδια την Σύγκλητο του ΕΜΠ. Έτσι βλέπουμε να υπάρχουν καταθέσεις καθ' υπαγόρευση ορισμένων καθηγητών, μέσα στη δικογραφία για το Πολυτεχνείο, που είναι όλες στο ίδιο μοτίβο και αναφέρονται σε ένα και μοναδικό άτομο προσπαθώντας να το δια-χωρίσουν από τους υπόλοιπους 504 συλληφθέντες:

ΕΡΩΤΗΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ: Γνωρίζετε ή ακούσατε αν στο χώρο του Ιδρύματος είτε εντός είτε πέριξ αυτού υπήρχε κάποιος ονόματι Γεώργιος Βλασσόπουλος ο οποίος συντόνιζε τις κινήσεις των καταληψιών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ: «...εγώ προσωπικά ούτε τον είδα ούτε τον ξέρω... αλλά το άκουσα από φοιτητές που ανήκουν στα ΕΑΑΚ ή στην ΕΦΕΕ...»

Οι οσφυοκάμπτες αυτοί «κύριοι καθηγητές» (Τσαμασφύρος Γιώργιος, Πουντουράκης Ιωάννης, Γαλάνης Ευστράτιος, Παπάζογλου Βασίλειος, Σιμόπουλος Σίμος) δεν τόλμησαν να παρουσιαστούν σαν μάρτυρες κατηγορίας στο δικαστήριο, αν και το «όφειλαν», για να πάρουν την ευθύνη των καταθέσεών τους, αφού καθ' υπαγόρευση προσπάθησαν να οδηγήσουν έναν αγωνιστή στη φυλακή, αλλά και δεν είχαν την τόλμη να αποσύρουν ως «αποτέλεσμα εξαπάτησης» τις καταθέσεις τους που, σημειωτέον, διαβάζονταν και λαμβάνονταν υπόψη στο «δικαστήριο». Για τους καθηγητές αυτούς που αποτελούν ...υπόδειγμα «σοφίας και εντιμότητας», σε επίσημη ανακοίνωσή της, ακόμη και η ΕΑΑΚ, στις 22/11/95 αναφέρει:

«Η ΕΑΑΚ καταγγέλει στους φοιτητές, στη νεολαία και στους εργαζομένους, όλες εκείνες τις ψευδείς δηλώσεις ορισμένων καθηγητών του ΕΜΠ που δηλώνουν ότι η ΕΑΑΚ γνωρίζει τους υπαίτιους των επεισοδίων στο Πολυτεχνείο την Παρασκευή και το Σάββατο 17 και 18 Νοέμβρη 1995....»

Η προσπάθεια εγκληματικοποίησης και επιβολής ποινών για κοινωνικές πρακτικές ποτέ δεν έγινε αποδεκτή από τους αγωνιζόμενους ανθρώπους και πάντοτε αντιμετωπίστηκε άμεσα κι αποφασιστικά. Έτσι η ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΩΝ, ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗ, ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΙΣ ΔΙΩΚΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΤΑΣΗ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ που δεν επιτρέπει στο κράτος να ολοκληρώνει και κατοχυρώνει, μέσα από την ανοχή των καταπιεσμένων κι εξεγερμένων, τις εκδικητικές και τρομοκρατικές πράξεις του.

Τα γεγονότα του Νοέμβρη '95 (Εξέγερση Φυλακών Κορυδαλλού - Θεολογική Θεσ/νίκης - Πολυτεχνείο) έδωσαν εμπειρίες και πνοή και στις πρόσφατες εξεγέρσεις των φυλακισμένων και επιβεβαίωσαν πως η κοινωνική αλληλεγγύη και οι αγώνες ενάντια στην εξουσία όχι μόνο εξακολουθούν να υπάρχουν αλλά και συνταράσσουν το κρατικό θηρίο.

Το κράτος με την εισβολή του στο Πολυτεχνείο έσπειρε ανέμους και θα θερίζει θύελλες στις φυλακές, στα σχολεία, στους δρόμους...

Η ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ '95

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΤΑΣΗ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

**ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ
ΠΟΥ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΟΥΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Η ΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ, ΣΤΙΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ
ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΥΤΕ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ,
ΟΥΤΕ ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ, ΟΥΤΕ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ**

*Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση*

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

**Σάββατο 27 Απριλίου 1996 ώρα 7μμ Πλατεία Μεταξά Αγ. Κωνσταντίνος ΚΟΛΛΟΝΟΣ
Σάββατο 4 Μάη 1996 ώρα 7μμ Σταθμός Α. Πατησίων, Αγ. Βαρβάρα, ΠΑΤΗΣΙΑ
Σάββατο 11 Μάη 1996 ώρα 7μμ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ**